

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

R ante A

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

dicēs. Hunc oculis nostras quisq̄ nō vidit pro
quæq̄. vbi Donat⁹ quisq̄ (ingr) multis exēplis
probat enī fce. gñe veteres ptulisse. In abltō
aut̄ singu. facit quo qui qua: qui quo qui. Te/
ren. in Eunuchō: Cū parmenone. i. cū q̄. Vir.
lib. ænei. xi. Accam ex æqualib⁹ vnā. Qui cum
partiri curas. i. cū qua. Nō plāli: qui: quæ: qua
quæ: quod. Antiqui declinabāt: qui vel ques:
quæ: vñ ques: teste Prif. Pacuuiū inducēte dicen
tē in Medea. Ques sūt isti. & Caro in originib⁹
ait. Si ques sunt populi. Grō plāli quorū: quæ:
quorū. vñ quim a ques: teste Ser. sup. li. i. ænei.
Drō & abltō qbus vel quis: pducta tñ syl. vt
scilicet differat a nōiatio singulari: vbi corre/
pta est: vt est apud Luca. lib. ij. Pro fata q̄s ille:
quis fuit ille dies. Hora. serm. i. Quis humana
sibi doluit natura negaris: pro quibus
Quisquam. Req. in dictōe quis

Q ante VO

Quondā tria tenet tēpora: pteritū: p̄sens: futurū
testib⁹ Agratio in Caprū: & Seruio. Vir. i Bu
col. Quondā tua dicere facta tēpus erit. Instan/
tis aut̄ t̄pis idē etiā Vir. ptulit cū dixit. Quon/
dam etiā victis reddit in p̄cordia virtus. Pre/
teriti vero tēporis posuit Boetius in initio ope
ris de consolatione: cum ait. Carmina q̄ quon/
dam studio florēte peregi.

Quotiescū post e: & scribi & efferri debet. te/
ste Capro de latinitate. Simili quoq̄ modo to
ties: sicut decies: centies: millies

R ante A

Radix tā maf. q̄ fce. gñis est:
testib⁹ Diome. & Donato in
editiōe secunda: & in obliq̄
di syllabā pducit. Ouid. lib.
Meta. xiiij. Moly vocāt supe
ri: nigra radice tenetur.

Rallū cū duplicato l: noua/
cula dī. Ralla eadē scriptura

gen⁹ ē vestis a charitate dicta: auctore Marcel.
Ramale. Regre in dictiōe ram⁹.

Ramus & ramale dici p̄: teste Ser. sup. iij. ge/
or. Persius. Vt ramale verus. Oui. li. Meta. viij
Multifidasq̄ faces: ramaliaq̄ arida recto

Rana format per diminutionē ranūculus: testib⁹
Diome. Donato: Priscia. vel fm Vgu. ranula.
vel vt Gasparin⁹ tradit: ranella

Ranella. Require in dic. rana.
Ranula. Ibidē

Ranūculus. Ibidē
Rapa scemi. & rapum neu. gñe declinari potest
Plini⁹ lib. xx. natu. histo. Siluestre rapum in ar
uis nascit maxime fruticosum. Serenus. Cru/
dacq̄ dulcicido miscebis rapa liquore. Martia
lis. Hæc tibi brumali gaudentia frigore rapa:
quæ damus. Et format per diminutionē rapu
lum. Hora. sermo. xvij. Captus vt aiebat: cœ/
ne pater acria circum rapula. Idem sermo. xij.
Quom rapula plen⁹ atq̄ acidas mauult inulas
Vgutio format etiā a sceminino rapa dimi
nutiue hæc rapula.

Rapula. Regre in dictiōe rapa
Rapulū. Ibidē. Rapum. Ibidem
Rapinator. Req. in dic. rapror.
Raptor a raptu supino. et rapinator a rapina in
vno significato dici potest: teste Nonio. Lucil.
li. ij. Homo impudicus & impune est rapina/
tor. Varro in Marco. In inuidiam veniat in b
ipso rapinatores.

Rastellum. Require in dictiōe rastrum.
Rastellus. Ibidē. Raster. Ibidem

Rastrum neut. genere. & raster mascu. teste Pho
ca declari potest. Vnde plāli nume. rastros di
cimus & rastra. Seruius. Rastra q̄ terram ra/
dant appellant. Rastrū format diminutiue ra/
stellum. raster autē rastellus. Varro de ling. la/
tina. Quo ab rasu rastelli dicti sūt.

Rates p̄ scribi teste Probo & efferri debet. Cō/
perit tñ & ratis p̄ i: & q̄dem frequē q̄ rates.

Vñ Sta. li. Thæbai. xij. ait. Decepit fallo ratis
ægea velo. Luca. li. v. Erigit atq̄ omī surgit ra
tis ardua vēto. Vale. Flaccus li. i. Iam placidis
ratis extar aquis: quā gurgite ab imo. Nam si
rates dixissent: versus stare non posset

Ratis. Require in dictiōe rates.
Rauda. Require in dictiōe rauder

Raudē. Ibidē. Raudus. Ibidem

Rauenna: vrbs est Italix padulosa: dicte Syllio
lib. viij. Lenta padulose proscindūt stagna ra
uennæ. Inde hic & hæc rauennas vel rauenna/
tis. Vnde in legenda sancti Leonis papæ legi.
Restituta est ecclesia rauēnatis sub ordinatione
sedis apostolice.

Rauennas. Require in dictiōe rauenna
Rauennatis. Require ibidem.

R ante E

Re: si componit cū verbo in initio vocalem ha/
bente: vel aspiratū principii: d littera vt pluri/
mū interponitur: vt redeo: redādruo: q̄d idem

fecit redābulo: reduno: redamo: redintegro: re
dimio: redoleo: redundo: redigo: redarguo: re/
dardeo. Ouid. de remedio. Flama redardescit:
quæ modo nulla fuit. Redhibeo redhostio gra
tias refero: etiā d recipiunt. Interponitur etiā
in his verbis: indigeo: indulgeo: prodeo: pdest
prodigo: reddo: redduco. cū cū vnico d redu/
co scribi possit: vt super regulam: Reñcio refert
libro vltio clarius edocebimus

Recordo. Require in dictiōe recordor
Recordor recordaris deponēs est verbū: quod
tamen Probus tradit esse cōmune. Vñ & pas/
suum protulit Hieronymus in Ezechiele. cap.
xviij. dicēs. Omnes iusticiæ eius q̄s fecerat: non